1879. VI. évfolyam. 85. szám. Debreczen, Csütörtök május 1

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
czeglédutcza, Fried-ház 19. sz. alatt

A magyar nyelv a nemzetiségi iskolákban.

Budapest május 1.

A képviselőház tegnapi és tegnapelőtti ülései igen tanulságos képet nyujtanak. A magyar nyelvnek a nemzetiségi iskolákban tanitásáról szóló törvényjavaslat tárgyalása két dologról győz meg. Egyik az, hogy a kutyából sohasem lesz szalonna, azaz Zay Ádolf és Polyt Mihály urak soha sem fogják kiirtani keblükből a szláv és német aspirátiókat, s ellenségei lesznek Magyarországnak örökkön örökké; a másik az, hogy nemzetiségünk higgadtabb részében van hazafiság, mint megmutatta Sztojkovics a szerb képviselő, ki örömmel szavazott azon törvényjavaslatra, mely nemzetiségünk javát a nemzeti nyelv jogaival kapcsolatba hozza, s megmutatták a máramarosi románok, kik ő Felségéhez intézett feliratukkal hangsulyozták a magyar nyelv átalános kötelezettségének szükségét, s üdvös eredményeit.

Mert hiszen miről van szó. Semmi másról, minthogy Magyarországnak minden iskolájában tanitsák a magyar nyelvet, mint a hogy minden gymnasiumban tanitják a franczia és német nyelveket. Tehát erőszakos magyarositásról szó sincs. Csupán biztositani akarja a kormány a magyar nyelv jogát, s alkalmat adni a nemzetiségeknek, hogy megtanulják az állam nyelvét, hogy az üzleti, társadalmi és politikai életben pálya nyiljék előttük, s boldoguljanak.

A nemzetiségek józan eleme átlátta ezt, de nem Zay Adolf, — ki ¾ óráig beszélt a javaslat ellen, szidva a magyar érzelmü máramarosi románoknak az apja lelkét is, kik bizonyára kellő megvetéssel fogadják a circumspektus szász ur nemzetellenes agitátioit, valamint Polyt Mihály ur ravasz fogásait is, ki prókátori rabulisztikával akará bebizonyitani, hogy Magyarországon „nincs nemzet, csak nemzetiség, mert a hol nemzetiség van, ott nem lehet nemzet.“

Köszönjük alásan. Épen ilyen gondolatokban vagyunk ugy itt Budapesten, mint máshol; csupán az okoskodást forditjuk meg, hogy „nincs nemzetiség, mert van nemzet.“ S ha mégis volna nemzetiség, lesz annyi szivósság a magyar nemzetben, hogy müveltségével amalgamizálja, s megtörje a nemzet ellen titokban fondorkodó kigyót fejét, habár az oly szép fej is, mint a Polyté.

Természetesen e hazafiatlan beszédekre megkapták a t. urak a magukét tegnapelőtt Tisza Kálmántól, s tegnap Madarász Józseftől, ki Tisza Kálmán hazafias javaslata mellett szavazott az egész szélsőballal.

Az egészszel? Nem biz az. Akadt ember a függetlenségi párton, még pedig egy három fertályos pártvezér, Mocsáry Lajos ur, ki Zay-társává szegődött, hogy Madarász szavai szerint „ne érezze magát egyedül az az ur a házban.“ Valóban szép szövetség. Debreczen város azon polgárai gratulálhatnak maguknak, kik pár évvel ezelőtt a debreczeni piaczon kurjongattak, Mocsáry úr most „boruba derült“ bölcseségének.

Valóban, ha jól meggondolja az ember, hogy még ily kétségbevonhatlan nemzeti jog ellen is szabad debachálni nyiltan, a magyar nemzet parliamentjében: kétségbeesik az ember a jogállapot felett. Mintha csak a forradalom előtti illyr és tót mozgalom újult volna fel, midőn egy Jóseffy szuperintendens a királyi trónig merészkedett menni panaszával az országgyülés azon határozata miatt, mely a holt latin nyelv helyébe a magyart hozta be, s kinek az is zokon esett, ha egy-két lutheranus eklézsiában nem a tót, hanem a magyar nyelv használtatott a kultus nyelve gyanánt. — Hát annyira gyülölik Polyt és Zay ur czimborái a magyart, hogy még a közmivelődés világos kárára is el akarják zárni magukat a magyar nyelvtől, nehogy a magyar miveltségből valami ragadjon a nemzetiség daróczára?

Hiszem, hogy nemsokára eljön az ideje, hogy a magyar nemzet kifárad békén türni az ily rugaszkodásokat, s nem engedi nemzeti nyelvét és méltóságát bántalmazni keblén táplált ellenségeitől. Mert Magyarországnak magyarrá kell lenni, ha veszni nem akar.

— **A Szeged ujjáépitését** illető javaslatok már előterjesztettek ő Felségének előleges helybenhagyásra, mely a mint megtörténik, a javaslatokat a kormány az országgyülésnek mutatja be. A kir. biztos kérdése is legközelebb intéztetik el.

— **Magyar vasuti leszámoló-hivatal** (clearingshouse) felállitását pengetik ujból vasuti körökben. E szándék már 1871-ben szőnyegen forgott, akkor azonban, közlekedésügyi miniszteriumunk közönyössége mellett a vasutigazgatók többsége leszavazta azt s az osztrák vasutakhoz csatlakozás azokkal együtt közös leszámoló-hivatal szervezése lett elfogadva. A magyar vasuthálózat azonban azóta tetemesen megnagyobbodván, de meg a hazai vasutaknál a magyar nyelv kötelezővé tétetvén, hova-tovább megérlelődött azon eszme, hogy már csak a benső forgalom emelése és függetlenitése érdekében is szükséges a külön magyar leszámoló-hivatal létesitése. A magyar államvasutak igazgató-tanácsa felhatalmazta tehát Tolnay vezérigazgatót, hogy a mozgalom élére állva, az egyes vasutigazgatóságokat csatlakozásra hivja fel, egyszersmind pedig azon kérelemmel fordult a közlekedésügyi miniszterhez, hogy ő is támogassa ez igyekezetet s az egyes vasutaknál érvényesitse teljes befolyását az ügy érdekében.

— **A reichsrath** jelen törvényhozási szakát, mint a Neues Wiener Abendblatt értesül, máj. 15 én bezárni szándékozik a kormány. A választások határideje még nincs megállapitva, de valószinüleg junius végére fog kitüzetni.

— **Prágából jelentik,** hogy az ifju csehek gyülést fognak tartani május hóban azon kérdés megvitatása végett, hogy bemenjenek-e a reichsrathba.

— **A novibazári konventióról** a következő részleteket közli a Vakit török lap: A megszállás ideiglenes természete nincs megemlitve a szerződésben; ezt a jegyzőkönyvben állapitották meg, a melyet a konvenczió aláirása után szerkesztettek. A konventió öt czikkből áll. Ausztria-Magyarország nem fogja azonnal megszállani a novibazári kerületet, hanem várni fog egy ideig. Az osztrák-magyar meghatalmazottak Raznogu megszállását is kivánták, de a szultán fölszólalása következtében lemondottak róla. Az osztrák-magyar csapatok a Lim partján, Novi városban, Prjepolyében és Bjelopolyében fognak táborozni, és az ottomán kormány előleges engedélye nélkül a határon tul dél felé nem nyomulhatnak előre. A konventió a két uralkodó ratificátiója nélkül lép érvénybe, mert a két fél meghatalmazottjainak aláirása is elegendő a szerződés szentesitésére.

Országgyülés.

A képviselőház április 29-iki üléséről tegnap már szóltunk röviden, Tisza K.-nak a ház viharos éljenzése közt mondott beszédét azonban bővebb terjedelemben is meg kell ismertetnünk olvasóinkkal.

Tisza K. mindenekelőtt figyelmezteti Polytot, hogy ha nem követi is a keleti és nyugati államfejlemények fejtegetésének terére, de arra igenis kénytelen őt figyelmeztetni, — ne kivánja, hogy mi épen a nyelv tekintetében a hozzánk legalább legközelebb eső keleti eseményeket vegyük figyelembe. (Tetszés.) Mert ha a legközelebbi Kelet fejleményeit vennők figyelembe, jelesen a Szerbiában lévőket, akkor nem ilyen törvényt kellene hoznunk (Élénk helyeslés), hanem akkor a magyar nyelvet, — mint tannyelvet az egész államban egyedül használhatóvá kellene tennünk. (Élénk helyeslés). Mert nem kell elfelejteni, hogy Szerbiában igaz, magyarok igen kevesen vannak, de románok nagyobb arányu számmal a szerbekhez képest, mint szerbek Magyarországon. — (Igaz!) Ne ajánlja tehát nekünk a képviselő ur a keleti fejlemények követését, mert nem fogjuk ugyan követni, még ha ajánlaná is, mert nem fogunk semmi szempontból és semmi viszonyok közt igaztalanok lenni; de ha követnők, nehezen fognának örülni ennek épen azok, a kiknek nevében ugyan, de nem hiszem, hogy megbizásából szokott a képviselő ur beszélni. (Tetszés.)

De, t. ház, a t. képviselő ur elnyomásról, erőszakolásról beszél; beszél az érzelmek, a nemzetiségek felizgatásáról és szembeállitja a törvényjavaslatot az 1868-iki törvényczikkel. És itt kezdődik az, a hol határozottan más értelmet ád e törvényjavaslatnak, mint a melylyel bir. Mert az 1868-iki népiskolai törvény tannyelvről beszél, azaz hogy a népiskolákban az anyanyelv legyen a tanitásnak nyelve. — Ezen törvényjavaslat pedig nem azt mondja, hogy a magyar nyelv legyen minden iskolában a tannyelv, de sőt meghagyja a tannyelvet ugy, a mint az 1868-iki törvény megállapitotta Csak azt mondja, hogy miután — akár tessék a képviselő urnak, akár nem — magyar államban élünk, miután a magyar államban legalább a felsőbb közigazgatási és kormányzati nyelvnek magyarnak kell lennie, adassék meg a haza minden fiának a mód, hogy ezt a nyelvet már a népiskolában megtanulja. Ez az a roppant, ez az a borzasztó, ez az a nemzetiségeket elnyomó intézkedés. (Tetszés.)

Azt mondja a képviselő ur: hogy ha a magyar nyelvnek van fejlődési, van mivelődési tulsulya, nem kell azt erőtetni, el fog az ugy is terjedni. De hát nem lehetne ezt megforditni? Ha a Magyarországon élő nem-magyar ajku népfajok nyelvének van fennállhatási, van fejlődési képessége — a mint szerintem van — akkor a miatt, hogy a magyar nyelvet megtalálják tanulni, lehet-e azon nyelveket félteni.

Polyt Mikály: Ha az államhatalom kezében van, akkor lehet félteni.

Tisza Kálmán miniszterelnök: Ha lehet, ez csak egyre mutat. Ha azért, mert a magyar nyelvet, mint tudományt megtanulták, félni lehet attól, hogy elfelejtik saját nyelvőket, akkor aztán furcsa világitásbon áll előttem az, a mi ezen törvényjavaslattal szemben felhozatott. Mert ha ez a félelem, akkor hol leljük fel annak indokát, hogy azt akarja a képviselő ur, hogy a népiskolákban ne tanulják meg a magyar nyelvet? Abban, hogy attól fél, hogy ha megtanulják a magyar nyelvet, az ország polgárai talán meg is találják egymást érteni, és hogy nem lesz meg többé a konkolyhintésnek a lehetősége. (Élénk tetszés.) —

Én a nemzetiségi kérdésben, ámbár most is jónak látta a képviselő ur a kormány eljárá-át nem csak chauvinistikusnak, hanem qualifikálhatatlannak is nevezni a szerb nemzetiségüek irányában . . .

Polyt Mihály: Ugy sem lesz eredménye.

Tisza Kálmán miniszterelnök: Akkor hát miért haragszik érte a képviselő ur, ha ugy sem lesz eredménye? (Élénk derültség.)

Mondom, daczára mindezeknek a nemzetiségi kérdésben az erőszakos, a tulhajtott magyarizálásnak szószólója sohasem voltam és nem is leszek; mert meggyőződésem, hogy a nemzetiségi — nem az államról beszélek most — a nemzetiségi terjeszkedésnek kényszer utján ideje ma már lejárt. De azt tartom, hogy a nélkül, hogy bár a legmesszebb menő szabadelvüségnek is a nemzetiségekkel szemben ártanánk, vagyis az ellen hibáznánk, azt csakugyan lehet kivánni, óhajtani magyar szempontból, hogy e haza minden polgárának legyen módja az állam nyelvét megtanulni s ha tetszik, midőn magyar szempontból ezt óhajtani lehet, másfelől pedig meg azt mondom, hogy viszont állami szempontból — és nem a magyarság, de a hazában laló másnyelvü nemzetiségek iránt kötelesség gondoskodni arról, hogy nekik a mód megadassék e nyelvet, mely az állam nyelve, megtanulni. (Ugy van!)

S minthogy a törvényjavaslatnak intentiója, tartalma semmi egyéb, mint ép a lehetőségnek megadása, mint megadása a módnak, hogy a haza minden fia, mint előttem is érintetett, egymást közvetlenül is megérteni tudja és tanulja: kérem a t. házat, hogy e törvényjavaslatot elfogadni méltóztassanak. (Hosszan tartó élénk helyeslés.)

Az apr. 30-iki ülésben folytattatott a magyar nyelv oktatása fölötti vita.

Mocsáry Lajos: Nem fogadja el a törvényjavaslatot a részletes tárgyalás alapjául, mert az ismét felidézi a nemzetiségi viszályt, a nélkül, hogy kitüzött czélját elérné, mert sem a gyermekek nem lesznek képesek a népiskolai tanfolyam alatt a magyar nyelvet megtanulni, sem a tanitók a törvényjavaslatban megszabott határidő alatt nem fogják azt annyira elsajátithatni, hogy a magyar nyelv tanitására képesek legyenek. E kérdés szőnyegre hozását a jelenlegi keleti bonyodalmakkal szemben veszélyesnek tartja. E helyett inkább a Bécsből fenyegető germanizáczió ellen kellene védekeznünk.

Madarász József Mocsáry Lajos ellenében, ki a párt értekezletén mint elnök kimondta, hogy a függetlenségi párt a szóban forgó törvényjavaslatot elfogadja, a ki most, ha a törvényjavaslat elfogadását megtagadja, ezt csak magán meggyőződéséből teszi, — kénytelen kijelenteni párthivei s maga részéről, hogy a szóban forgó törvényjavaslatot elfogadja. Ő határozott ellenfele a kormánynak a többi kérdésekben, de ott, hol látja, hogy a haza érdekét akarja előmozditani, kötelességének tartja támogatni a kormányt. A törvényjavaslat, ha törvénynyé válik, nemcsak nem fogja előmozditani az izgatást a nemzetiségek közt, hanem ellenkezőleg meg fogja azt akadályozni, mert lehetetlenné fogja tenni, hogy a nép az izgatók által félrevezettessék. Pártolja a törvényjavaslatot. (Élénk helyeslés.)

Strevoj Miklós (oláh) nem fogadja el a törvényjavaslatot. Nekik románoknak nem a magyar nyelv ellen van kifogásuk, hanem a módozat ellen, melylyel annak tanitását keresztül akarják vinni.

Ujabb hirek az árvizről.

Az eső folyvást esik s az áradásokról ismét szomoru hirek érkeznek az ország sok vidékéről. Csongrádról jelentik, hogy a zöld ár a várost komolyan fenyegeti. Szegedről távirják, hogy a Tisza tegnap két hüvelyket, a belviz négy hüvelyket áradt; — a viz már ma elérheti a régi magasságot.

Dorozsmáról april 29-ről a következőket irják: A viz napról-napra aggasztóbban árad s minden perczben félhetünk, hogy vetéseink s megmaradt házainkat elönti. Tehát az eddiginél szomorubb katasztrófa állhat be. A nép nem akar dolgozni és sem elegendő rendőrségünk, se katonánk nincsen. A viz a petresi szakadásnál rohamosan jön és az osztrák és alföldi vasutaknál rendes folyása akadályozva lévén, közvetlen a város alá szorittatik, hol a duzzadás szemmel látható s nagyon természetes, mert Szeged alatt a Mattyéren igen csekély lefolyása van a Tiszába, és senkisem gondol arra, hogy a lefolyást gátló szük zsilipek megbővittessenek, a töltés-átvágások kiszélesittessenek s a lehetőségig mélyittessenek.

Külföld.

Battenberg herczeg tegnapelőtt I Sándor néven megválasztatott Bulgária fejedelmévé s mint egy ujabb távirat jelenti, a bolgár nemzetgyülés elnöke által hozzá intézett kérdésre azt válaszolta, hogy a trónt elfogadja.

Kelet Ruméliából érkezett hirek nem nagyon kedvező fogadtatást jósolnak Aleko basának. Állitólag agitációk folynak a törökök bevonulásának erőszakkal leendő megakadályozása és Aleko pasa elkergetése végett.

Reuf pasa, Drinápoly katonai parancsnoka, mint Konstántinápolyból jelentik, a boszantások miatt, melyeket a bolgárok részéről eltürni kénytelen, be akarja nyujtani lemondását. Reuf pedig török területen kormányoz és török katonasag áll rendelkezésére. — Épületes előjele ez annak, mi vár a kelet-ruméliai kormányzóra és bizottságra, midőn ezek az autonom bolgárok közt s orosz tisztektől vezényelt bolgár miliciára támaszkodva lesznek kénytelenek megkisérleni a rend fentartását!

Az egyptomi kérdésben jelentik Londonból, hogy az angol-franczia jegyzék daczára, az elvi ellentét a két állam felfogásában Egyptomot illetőleg megakadályoz minden tényleges közös fellépést a khedive ellen.

Napi hirek.

— **A tegnapi hanversenyre** zsufolásig megtelt a szinház. Még a szinpadon is páholyokat kellett fölállitani a közönség számára. Ily telt házra s ily diszes közönségre: mint a milyet Zichy Géza gróf neve vonzott ez este a szakadó eső daczára is Thália templomába, nem emlékszünk. S a várakozást teljes mértékben kielégitette, sőt felülmulta Zichy Géza gróf müvészi játéka, mely annál bámulatosabb, mivel a gróf csak balkezét használhatja. Jobb karját már 16 év előtt elvesztette egy szerencsétlen baleset folytán vadászaton. Három darabot játszott ez este Zichy Géza: Beethoven gyászindulóját (a szegedi gyászra való tekintetből választotta ezt a gróf a hangverseny első darabjául), a Faust-ábrándot Gounodtól s végül saját szerzeményét „magyar rapsodiát.“ Minden darab után szünni nem akaró viharos tapsok hivták ki ujra meg ujra az ünnepelt müvészt s ő azzal az udvarias szivességgel viszonozta a lelkesült közönség ovátióit, hogy mindhárom izben játszott még a programmon felülüs. Közben Dumasnak egy szellemes kis vigjátékát: „Felnivás a keringőre“ játszotta a szinésztársaság. Az est ünnepi hangulata ugy látszott, mintha minden szereplőt áthatott volna s Töröknéről, és Mészáros Ilkáról, Mándokyról és Traverszről a legnagyobb dicsérettel kell megemlékeznünk. Hasonlóan sikerült

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Egy hires ember.

A báró Voelmont család a legelsők közé tartozik Belgiában, származásra nézve ép ugy, mint tekintettel egyes tagjainak az államban elfoglalt magas állásaira.

E családnak most élő férfi tagjai közt van báró Voelmont Árthur, kiről e sorokban szólani fogok.

Arthur, valamint többi rokonai is, igen nagy vagyon fölött rendelkezett, de míg a többiek azt nem csak hogy megőrizték, de lehetőleg gyarapitották is, ő Párisban — sok ezer másnak példájára — nyakára hágott a magáénak, ugy hogy a zérónál is kevesebbet mutatott vagyoni mérlegje, vagyis nemcsak hogy semmije sem volt többé, de számtalan adóssága is.

Eddig nincsen históriájában semmi különös, mert a „vagyon nyakára hágás“ minden napi dolog Párisban.

De különössé válik báró Voelmont Arthur története az által, hogy milyen módon igyekezett ő tovább is az eddigi pazar életet folytatni s a mi a fődolog, az erre szükséges pénzt előteremteni.

Mondjuk ki mindjárt előre, semmi eszköz sem volt neki elég aljas, elvetemedett, hogy czéljához azaz pénzhez jusson.

E kereset nemét az ugynevezett „chantage“ képezte, a zsarolás e legalávalóbb faja.

Ha az ő nevezetesebb viselt dolgait mind föl akarnám sorolni, nem volna erre terem egy levélben.

Azért csak egy nehánynak elmondására szoritkozom.

A kit leginkább „megénekeltetett“ az egy herczegkisasszony volt, ki azóta férjhez ment egy franczia grófhoz. Ugyanis a grófné leánykorában Arthur báróval sokat találkozott a párisi és brüsseli salonokban, mivel utóbbi szép külsejü s szellemes ember, nem csoda, ha meg tudta nyerni kezét s komoly kilátása volt kezére is. Könnyelmü pazar életmódjával azonban csakhamar eljátszotta ezt a szerencséjét is, a herczegkisasszony máshoz ment férjhez.

Arthur azóta, mint már tudjuk, tönkre jutva, nem átallotta a grófnénak azon leveleket, melyeket leánykorában irt, pénzért kinálni.

Igy kicsikart egy izben 30,000 francot néhány levélért. Ez a 30,000 franc alig tarthatott neki néhány napig; volt aztán ismét valami kinálni valója a készletben tartott levelekből vagy arczképekből. Két év alatt kicsikart a grófnétől 140 ezer francot; midőn ez vonakodott további zsarolásainak megfelelni, nem rettent vissza a legalávalóbb fenyegetésektől sem.

Párisban van egy hirhedt nő, kinek „nemes“ mesterségét le nem irhatom körülményesen, olvasóim azonban sejthetik abból, hogy van luxussal berendezett lakása, melyben „ugy csupa véletlenségből“ találkozni szoktak azok, kik nagyon szeretnének egymással megismerkedni, meg aztán találhatni a hirhedt nőnél egy albumot is, melyben sok szépnek photographiája van, persze mind olyan szépeké, kikkel a termekben „csupa véletlenségből“ találkozni lehet. —

Elég az hozzá, hogy báró Voelmont, — midőn a grófné vonakodott zsarolásainak tovább megfelelni, ezt azzal fenyegette, ha nem küld neki legalább 20,000 francot, másnap photographiája ama hirhedt nőnek albumában lesz.

Nehány nap multa a grófnak „viveur barátjai“ közül többen, kik azon hirhedt nőnek termeiben megszokták fordulni, hozzák neki a hirt, hogy nejének photographiáját abban a bizonyos albumban látták.

A gróf kérdőre vonja nejét, ez utóbbi akkor bevallotta neki, hogy ő már két év óta áldozata Voelmont bárónak s hogy csak ő követhette el ez alávalóságot a photographiával. —

A mit mindjárt kezdetben meg kellett volna tenni, az megtörtént most: a bárót följelentették a rendőrségnek, a fenyitőszék kebe vette az ügyet s három évi fogságra itélte ez elvetemedett embert.

Mint már mondám, 29—30 000 franc e pazarlónak kezében alig volt elég egy-két éji dinom-dánomra: a grófnétől kicsikart 140,000 franc ezért csak egy csekély töredékét képezi a két éven át találékonynál találékonyabb módon összezsarolt összegnek.

Semmi eszköz nem volt neki elég aljas, senki sem megkiméle: — családja, rokonai sem.

Bátyjai közt van egy királyi kamarás, belső titkos tanácsos, midőn sem ez, sem a többiek nem akartak neki többé pénzt adni, ő a következőt cselekedte: sok ezer példányban nagy falragaszokat függesztetett a város minden részeiben levő hirdetési táblákra, melyen szembeötlő betükkel ez állt:

Báró Voelmont Arthur

tyukszemet vág legolcsóbban. Ajánlja magát a t. közönségnek.

Lehet gondolni a világ csodálkozását s a család, valamint ismerőseinek megbotránkozását e merényleten, mely által ez elvetemedett ember a maga családját ugy gondolta megszégyeniteni, lealacsonyitani, hogy maga magáról országszerte hirdeti, miszerint ő — legolcsóbban vág tyukszemet,

Gondolják önök, hogy Budapesten egy szép nap falragaszokon hirdetné magáról Andrássy Gyulának valamely testvére, miszerint ő legolcsóbban vág tyukszemet — fogalmuk lehet a botrányesetről.

E pressióval kicsikart családjától 25 ezer francot. A falragaszok eltüntek aztán.

Később ismét ezt a stiklit játszotta rokonaival:

Brüsselben a városi hatóság pályázatot hirdetett az árnyékszékek tisztogatására.

Másnap falragaszok hirdették, hogy báró Voelmont Arthur elvállalja az árnyékszékek tisztogatását s keres segédeket jó fizetés mellett.

Hossza-vége nem volna, ha zsarolási stikli-jeinek nevezetesebbjeit is föl akarnám sorolni.

Nem akarom mellőzni azonban a következőt, mely az elvetemedettségnek, de egyuttal a találékony leleményességnek is netovábbja.

Passyban Páris mellett van egy zárdafele intézet, melyben Franczia ország legelőkelőbb s leggazdagabb családjainak leány-gyermekei neveitetnek jobbára egészen 16—18 éves korukig.

Ez intézetnek van egy szép parkja, tőszomszédságban pedig egy nyárilak, ennek kertje s a park közt pedig csak egy alacsony kőfal, mely alapul szolgál a vasrácsozatnak.

Báró Voelmont kibérelte e nyári lakot s nehány magához méltó kicsapongó barátja megnemesitetlen félvilági hölgyek társaságban napról-napra a kertet leirhatlan orgiák szinhelyévé tette . . . . számitása valósult: az intézet nem türhetvén e gyalázatos scandalumot, kész volt minden áldozatra, hogy e botrányos szomszédságtól megszabaduljon.

A báró késznek nyilatkozott a nyári lakot elhagyni, ha 80,000 francot fizetnek neki.

Az intézet igazgató tanácsa (kik közt a köztársasági elnök neje, Rothschild bárónő stb van) aláirás utján összehozta a 80,000 francot s megfizette neki a sarczot.

az operai részlet a Traviata harmadik felvonása, mely ez élvezetes est programmját bezárta.

— **Az uralkodóház** összes tagjai, kik Károly Lajos főherczeg palotájában a díszelőadáson résztvettek, lefényképeztették magukat, hogy a fényképeket egy albumban Erzsébet királynénak ajándékozzák.

— **Kossuth Lajost** egy budapesti könyvkereskedő megkérte, hogy adná ki a szegediek javára emlékiratait. Kossuth, mint a F. H. írja, e megkeresésre hosszabb levelet írt s fölemliti, hogy ő nem írt egy sor emlékiratot sem. Ő soha sem írt önéletiratot, mert az ily művek írói soha sem tudnak tartózkodni a drága „én" iránti előszeretettől.

— **A hivatalos lapból.** Az igazságügyminiszter Kuthy István debreczeni kir. ügyészt Jászberénybe, Tóth Mór egri kir. ügyészt pedig Debreczenbe helyezte át.

— **Személyi hír.** Simonffy Imre polgármester ur a ma déli vonattal Budapestre utazott.

— **A kap. hivatal** 3-ik osztálya által a mult április hónapban 54 cselédkönyv és 67 igazolási jegy, ez év folyamán eddigelé 443 cselédkönyv s 121 igazolási jegy adatott ki, nyilvántartásba pedig 5—600 jegyeztetett be. Ugyanezen osztály által — az 500-on felüli szóbeli panaszok kivételével — jan.-apr. hónapokban 1028 ügy intéztetett el.

— **A nőegylet és jogászsegélyző egylet** által rendezendő munkedvelői előadások végleges megállapodás szerint f. hó 18-án veszik kezdetöket s a második előadás 22-én áldozó csütörtökön, a harmadik pedig 25-én tartatik. Ő fog adatni első nap a „Házasság politikája" és a „Nyolczadik pont", melyekben a már általunk említett hölgyek s urak fognak játszani. Második nap a „Szörnyeteg" Sesztina Piroska és Áron Ilka kisasszonyok, Rickl Antal, Budaházi Endre és Vecsey Imre urak közreműködésével; továbbá „Apját házasítja", melyben Dragota Csorba Tekla ő nga, Palay Ilona k. a., Boka Ede, Vastagh Frigyes és Oláh Károly urak játszanak. E második előadás a jogászsegély-egylet javára megy.

— **Május l-ére** mégis csak enyhült valamit az idő. De az éjjel csaknem mindig esett, s a barna fiuk is szomorubban húzták az ablakok alatt tavaszi köszöntőjöket, mint máskor. Ily időben aztán a szokott kirándulások is a „zöldbe" el szoktak maradni.

— **A jogászok idei majálisa** f. hó 20-ik napján tartatik meg, s annak rendezésével Oláh Károly segélyegyleti elnök, Halmágyi Oszkár, Vastagh Frigyes, Rickl Antal és Vecsey Imre urak bizattak meg. — Kellemetlen idő esetén a majális elnapoltatik, miről a nagyérdemű közönség hirlapilag fog értesittetni.

— **A tegnapi hangverseny** a szegediek javára **357 frt 94 krt** jövedelmezett. Összeszámitva emlitett jótékonyczélra eddigelé tartott 3 előadás jövedelméből a szegediek részére juttatott összegeket: összesen **456 frt 85 kr** eredmény tünik ki.

— **A szinházi nyugdijintézet** május 2-ikán pénteken közgyülést fog tartani a szinház emeleti csarnokában.

— **Helyreigazitás.** Lapunk tegnapi vezérczikkében több helyen előjön e szó „keresztadó" „keresetadó" helyett. E nyomdai elnézésből származott hibát kérjük ily értelemben kijavitani.

— **A szegedi árvizkárosultak** javára a belügyminisztériumnál hivatalos kimutatás szerint begyült eddig összesen 1.568,205 frt 60 kr.

— **Beküldetett.** Idegen ember létemre tisztán Debreczen város ügyébe beleszólani sem jogom, sem feladatom; azonban vannak olyan városi kérdések, melyek kihatnak a város határán tul, ilyen az egészségi ügy is, és e részben illetékesnek tartom magamat Debreczenben is felszólalni hajduvárosi lakos létemre. — A héten jöttem be a tóczó-, posta- és Széchenyi-kertek között, a Széchenyi-utcza felé a városba, és valóban megdöbbentem az ezen környéken előttem kitárt undoritó látványon. — Az utcza végén — ugy szólván a városon belül — temérdek trágya lerakva és egy nagy pocsolya, melyben ezen trágyahalmokon kivül döglött kutyák és más hasonló diszes tárgyak poshadnak és megfertőztetik a levegőt az egész környéken. A szekérut csupa trágyából előállitott hegyen-völgyön vezet keresztül, nappal veszélyeztetvén az utazó szekértengelyét, éjjel pedig saját oldalbordája épségét; nem átallom kimondani: olyan állapot ez, hogy akár keletnek legpiszkosabb részére méltóan oda illenék, a honnan a piszokból származott pestis mérgét szokták Európába importálni. — Megszólitottam egyik-másik ismerősömet a debreczeni polgári körökből, mondván: miért nem tesztek valamit ezen dologban családotok egészsége érdekében, de egyszersmind a város méltósága érdekében is? mire azon választ vettem mindegyiktől, hogy régi idők óta zaklatják azért a városi hatóság több rendbeli közegeit, zaklatták különösen a volt városi mérnököt éveken át, és zaklatják több hónap óta az ujonnan megválasztott mérnököt is. — Küldöttségek folyamodása, számtalan ujsági felszólamlások alkalmaztattak — mind haszontalan. Egy hajduvárosi lakos.

— **Hirdetmény.** — A házi pénztárnak az 1878. évi zárszámadása, valamint a városgazdai hivatalnak is azon évi anyag és termesztményekről szóló kimutatása elkészitve és megvizsgálva lévén: azok 15 napi közszemlére és észrevétel-tétel végett a számvevő hivatalra kitétettek. Kelt sz. kir. Debreczen város tanácsának 1879. ápr. 23-án tartott üléséből.

— **Székesfehérvári küldöttelnk** Erdélyi István és Boránd György urak a ma esteli vonattal utaznak el. — Bánky bátyánk, kinek még ezután fognak fölmenni kiállitandó tárgyai, ellátta őket utravalóul egy hatalmas rud szalámival.

— **A kolumbácsi** legyek meglepték Temesvár városát s már tömérdek marhát elpusztitottak. A lakosság meg van rémülve.

— **A Kálló vize** — mely Derecske és Tépe között folyik el, a mikor t. i. folyik — annyira megáradt, a mennyire ember-emlékezete óta még nem. A merre fut, mindenütt temérdek kárt okozott már eddig a vetésekben. Derecskén már eddig több ház lett az ár áldozatává, és az utczákon a közlekedés csak ugy tartható fenn, hogy az karóval van a szekérközlekedés részére feltöltve.

— **A bécsi ünnepl menet költségei.** Az összes költségek, melyek az ezüstlakadalmi diszmenetre fordittattak, körülbelül 460.000 frtra mennek.

— **Petőfinek** egy kinyomatott s mégis ösmeretlen költeményéről emlékszik meg a „Hon". A politikai tartalmu verset, melynek „A rosz házasság" a czime (czélzással Magyarország és Ausztria frigyére) 1848 márczius 15-ke előtt nyomatta ki négyezer példányban Lantosi (Leyner), kihez mint akkortájt tekintélyes könyvkereskedőhöz (most fővárosi tisztviselő) Petőfi személyesen vitte el s üzletében fejezte be azt. A tizenkét lapnyi hat krajczáros füzet, melyben e vers a Landerer nyomdájában megjelent, roppant kelendőségnek örvendett. Annyival feltünőbb, hogy e költeményt most nem ismerik s az ujabb Petőfi kiadásokba sem vették föl.

— **Egy püspök regénye.** A bécsi hivatalos lap legutóbbi száma néhány szaraz szóval közli, hogy Dunajewski Albin lovag krakkói lelkész (Dunajewski galiciai képviselő testvére) krakkói püspökké neveztetett ki. E kinevezés, mely számosokra nézve törekvéseik egyik legfőbb jutalma szokott lenni, Dunajewski életében egy szomoru epizód bezáró pontja. Ő mint ifju nem szánta magat papi pályára, hanem jogot hallgatott s midőn tanulmányait elvégezte, gr. Potockinak magántitkára lett. Szeretett egy leányt, ki viszonozta érzelmeit, s semmi sem állott utjaban az esküvő napja kitüzésének. De a végzet mégis lehetetlenné tette a frigyet. A menyegző napján meghalt a menyasszony, s ez oly iszonyu csapás volt a már mintegy 30 éves férfira, hogy lemondott a világról s pappá lett.

— **Választás.** Komáromban kedden történt meg a választás a szabadelvü párt nagy győzelmével. Pulay Kornél e párt jelöltje **474** szavazattal választatott meg, mig a szélsőbaloldali gr. Zichy Ernő **294** szavazatot kapott.

— **Párisban** tegnapelőtt tartották meg az ajánlati tárgyalást magyarországi dohány szállitása iránt. A kitüzött határidőig egyetlen ily ajánlat sem érkezett a franczia kormányhoz.

Husárok megállapitva s bejelentve 1879. april 30-tól május 7-ig következők: **40 kr** Rácz Jánosnál mester-utcza 1169. sz. a. **42 kr** Szilágyi Gábornál szt.-anna utczán. **44 kr** Magyar Gábornál csapóu. 414. sz. és pfia utczán, Rácz Jánosnál egyháztér 345. sz., Szentesy Istvánnál szt.-annautczán, Rácz Györgynél czeglédu. 2599., váradu. 2121 sz. a., Rósenberg Sámuelnél csapó u. 337. sz. **48 kr** Rácz Lajosnál rózsatér 6. sz., Szentesy Istvannál piacz 5., rózsatér 11. sz. s végre Nagy Józsefnél piacz 2. székben. Minden többi mészárszékben pedig **46 kr.** Debreczen, 1879. ápr. 29. Debreczen város kap. hivatala.

Vegyesek.

— **Egy szem fekete gyöngy.** A következő történetet a Fővárosi Lapokban olvastuk s közüljük, ha igaz, ha nem. A pesti uri utcza egyik ékszerész-üzletébe most egy éve egy kopott ruháju zsidó állitott be, elővéve egy papirba takart valamit. Egyik segéde eltolta mellőle a bársonyszeket, nehogy rá találjon fülni. Ő azonban leült a másikba s a papirból kibontott egy kis fekete tárgyat — „Mit ér ez?" — „Sokat ér," felelte az ékszerész miután megvizsgálta. — „Ez fekete gyöngy, a legnagyobb ritkaság. Szürke van elég, hanem ilyen nincs. Ennek ugyan van egy kis hibája, törés van rajta, mivel valamikor be volt foglalva. De azért sokat ér. Hol vette? — „Egy ur akarja zálogba tenni. Mit érhet?" — „Magam sem tudom, mert nagy ritkaság." — „Adhatok rá kétezer forintot?" — „Akár háromannyit is." — „S megvenné ön?" — „Én nem, mert csak egy czég van a monarchiában, mely ezt képes lenne eladni, Bécsben Biedermann udv. ékszerész." A gyöngyös ember távozott s másnap Bidermannál volt. Ez rövden fogolynak vallani kellett. Elmondá, hogy neve Roth Izsák. Nagyváradon zálogüzlete van. Egy nap egy félreeső utczában, egy földmives ismerőse házából zajt hallott. Bement oda. A szegény Gyuri holmiját akarták árverelni husz forint adótartozásban. Gyuri ekkor adta át neki a gyöngyöt, mint kedves emlékét, hogy azért fizesse ki helyette az adót s ő megtetette. A nagyváradi nyomozás igazolta ez állitásokat. Az a földmives egykor a gr. Batthyány Lajos kedves szolgája volt s a gróf kevéssel halála előtt neki ajándékozta melltüjét. Ő pedig később, midőn megszorult, az arany foglalatot levette róla s eladta, a gyöngyöt pedig, — melyről azt hivé: mit sem ér, megtartotta emlékül. Ez a gyöngy, mint kiderült, jószág volt. Százötven év előtt ugyanis az angol korona három fekete gyöngyszemét kilopták. — Ezek voltak az akkor ismert egyedüli fekete gyöngyök. Az angol kormány azóta hiába kerestette. Most az esetleg megkeritett egyet az angol kormány rögtön beváltá Roth Izsaktól huszezer forinton. Gróf Batthyányhoz mint került, senki sem tudja Alkalmasint régiségárustól vehette s maga sem ismerte értékét, különben nem adta volna egy szolgának. A nagyváradi zsidót ez a gyöngy végre is urrá tette.

— **A komoly ujságok** néha nagyon furcsán adják elő az eseményeket. Igy p. a. legközelebbi panamai eseményekről ezt olvastuk:

„Az utczai harcz 14 óra hosszat tartott, a halottak és sebesültek számosak. Másküllönben csendháboritás nem fordult elő".

Még jobb volt ennél, a mit pár évvel ezelőtt egy igen komoly lap irt a perui elnök meggyilkoltatásáról.

„A visszatorlás — irá ez ujság — véres volt. Háromszáz ember lövetett agyon. A két gyilkost a torony tetejébe akasztották fel. Az öröm átalános."

Közgazdaság.

A szolnok-dobokamegyei gazdasági egylet f. évi október hóban „ipar-, gazdasági- és állatkiállitást" rendez, Deés város területén. A kiállitásra vonatkozó levelezések s a kiállitandó tárgyak „Bovánkovics Gyula kiállitási titkár" czimére intézendők. A kiállitás okt. 18-án nyilik meg s ugyanazon hó 26-án záratik be. A bejelentések apr. 1-től sept. 1-ig fogadtatnak el. A tárgyak okt. 1-ig okvetlenül elszállitandók. A kiállitás tiszta jövedelme a szolnok-dobokamegyei gazdasági egylet javára fordittatik. Hivatalos közlönyül a „Szolnok-Doboka" cz. lapot választotta. A kiállitás 3 főosztályra oszlik, u. m. 1) Terménykiállitás, 2) Iparkiállitás, 3) Állatkiállitás.

A debreczeni ipar és kereskedelmi április havi kimutatása. Bevétel: pénzkészlet márt. 31-től 10655 frt 38 kr, kifizetett váltók után 212004 frt 87 kr, kifizetett előlegek után 5185 frt, kifizetett kamatok után 6196 frt 90 kr, jutalék 8 frt, érczpénz-eladás 1249 frt 16 kr, értékpapir eladás 2414 frt 78 kr, kamatozó betét 39060 frt 33 kr, folyó számla 210203 frt 27 kr, előleg bélyeg 33 frt 20 kr, nyomtatvány 15 frt 5 kr, összesen 487025 frt 64 kr. Kiadás, 1878 osztalékra 1777 frt 60 kr, leszámitolt váltókra 212391 frt 14 kr, leszámitolt előlegekre 3090 frt, fizetett kamatokra 289 frt 59 kr, szelvény vásárlásra 843 frt 51 kr, érczpénz vásárlásra 1774 frt 77 kr, értékpapir vásárlásra 14539 frt 96 kr, kamat betét visszfizetésre 47869 frt 19 kr, folyó számlára 187,550 frt 13 kr, előleg bélyegre 16 frt 10 kr, adóra 30 frt 93 kr, tiszti fizetése 625 frt, igazgatók fizetése 375 frt, 1878 osztalékra 20 frt 25 kr, házbérbe 275 frt, üzleti költségre 23 frt 42 kr, pénzkészlet máj. 1-én 15537 frt 34 kr, összesen 487025 frt 34 kr.

A régi dinnyemag előnyös voltának oka. Dinnyészeink előtt ősidőktől fogva ösmeretes azon tapasztalati tény, miszerint a friss dinnyemag után alig kapnak gyümölcsöt, s hogy legjobb a 3 éves magot vetésre használni. Ezen tény okát Cazzola florenczi kisérletei teljesen kideritették. Egy-, két-, három-, négy- és ötéves dinnyemagvakkal több éven át termelési kisérleteket téve, azt találta ugyanis, hogy a friss mag után kelt növény majdnem csupa him-ivaru virágot adott s csak elvétve gyümölcsöt adó nőivaru virágot. Az egy- és kétéves mag után mindinkább növekedett, a gyümölcstermő virágok száma, a 3 éves mag után körülbelül egyenlő volt a kétnemü virágok száma, s ebből magyarázható meg: miért legjobb a hároméves mag. Az ötéves mag után majdnem csupa nőivaru virágot hajtott a dinye növény, ugy hogy himpor hiánya miatt mesterséges termékenyitésére volt szükség.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Nyilttér.

Az első debreczeni árverési intézetben

kedden folyó hó 6-án árverés tartatik melyen következő tárgyak lesznek elárverelendők: gyémánt és aranyékszerek, arany és ezüst órák, ezüstnemüek um. 2 ezüst gyümölcstartó, 1 kosár, 1 kötőkosár, serlegek, kések villák kanalak stb. tajtpipák, revolverek, látcsövek, fehérruha- és ágynemüek, több uj férfi felöltöny és kabát, női köpenyek, ingek, asztalkendők, czipők, csizmák stb.

Az elárverelendő tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap és héttőn bárki által megtekinthető.

Egyszersmind van szerencsém tudatni a n. közönséggel, hogy kölcsönkönyvtárammal végképen felhagyni szándékozván, azt akár egészben akár részletben elárusitani elhatároztam s ezáltal alkalmat nyujtok a t. vevőközönségnek a magyar, német és franczia irodalom regényeinek legjelesebbjei olcsó megszerzésére.

Löfkovits J.

ROCHLITZ és BEKE
DEBRECZENBEN
Bazár és piacz-utcza szegletén.

Ajánljuk a n. é. közönségnek ujonnan felszerelt:

Női pipere raktárunkat,

különösen pedig figyelmeztetjük a t. hölgy közönséget, hogy ez idényre próbául:

Női ruha kelméket és cretonnokat

vezettünk be, reménylve, hogy jó izléssel tett választásunk által a n. é. közönség becses pártfogását ez uj czikkben is, kiérdemeljük.

Továbbá tartunk nagyválasztékban:

Női és gyermek diszitett kalapokat . . . . 1.50-től 20—kr,
Napernyőket . . . . . 1.10 „ 15— „
Női nyakkendőket . . . . . —.75 „ 5— „
Külföldi vállfüzőket (valódi halcsonttal) . . . 2.— „ 7.50 krig.

mindenféle disz szalagokat, bélés czikket és több e szakmába vágó rövid árukat.

Egyszersmind felhivjuk a t. férfi közönség becses figyelmét: **Kitünő minőségü és szabásu fehér és szines ingekre** 1.70-től feljebb. négyszeres gallér és kézelőkre, nyakkendő és több e szakmába vágó férfi czikkekre.

Különösen pedig figyelmükbe ajánljuk: kitünő és czélszerü

Férfi és fiu nyári szalma kalapjainkat

kitünő olcsó árban s pedig darabja **a férfi kalapnak 85 kr a fiu kalapnak 75 kr.**

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedezve

maradtunk teljes tisztelettel

ROCHLITZ és BEKE.

296. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom **készitményeinek.**

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.

		100 kiló
A.	Asztali dara nagyszemü	23.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	23.60
B.	szinte apró szemü . .	23.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	23.60
C.	Dara középszerü . . .	21.60
„	szinte 30 kilos zacskóval	22.20
0.	Királyliszt	22.60
1	Lángliszt	21.60
2.	Montliszt	20.80
3.	Zsemlyeliszt különös . .	19.40
4.	„ „ . .	18.40
5.	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	17.40
6.	szinte 2-od „	16.40
7.	Közép kenyérliszt 1-ső „	14.80
8.	„ „ 2-od „	12.60
8½.	Barna „ 1-ső „	10.—
9	„ „ 2-od „	8.—
10.	Lábliszt	7.—
10½	Veres liszt	4.—
11.	Finom korpa **zsákkal** .	3.60
„	„ „ **zsáknélkül.**	3.—
12.	Durva korpa **zsákkal** .	3.20
„	„ „ **zsáknélkül.**	2.60
R. I.	Rozsliszt 1-ső rendü. .	12.60
R. II.	szinte 2-od „ . .	11.60
R. III.	szinte 3-ad „ . .	9.—
R. IV.	szinte 4-ed „ . .	3.60
„	„ „ zsáknélkül	3.—
A. K.	Árpakása 00	26.—
„	szinte 0	20.—
„	szinte 1	19.—
„	szinte 2	17.—
„	szinte 3	16.—
„	Árpadara 5	20.—
A.	Árpa liszt 6	6.60

Debreczen, 1879. márcz. 13.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85	kilo.
10½ 11. 12.	60	„
R. I. — III. számig .	85	„
R. IV.	60	„
A. K. 00—5 számig .	50	„
Árpaliszt	85	„

KUNZ JÓZSEF ÉS TÁRSA
DEBRECZEN.

A tavaszi idényre raktárunkat a legfigyelmesebben a legujabb tavaszi czikkekkel dusan berendeztük, és ezekből különösen ajánljuk a n. é. közönség becses figyelmébe a következőket.

Bel- és külföldi

tavaszi és nyári **ruhaszöveteket,** métere 30 krajczártól kezdve a legfinomabbig.

Vászon- és pamut

külföldi és belföldi legjobb mosó zefireket, bővitve budapesti fióküzleteink több mint 200 mintáival, melyek után megrendelések 2 nap alatt — postadij felszámitása nélkül — eszközöltetnek.

Továbbá különlegességek

franczia mosó szövetekből női ruhákra; egyszinü mosható satinok, oxfordok, mouslinok és batist szövetek nagy választékban.

Legjobb mosó franczia kartonok

angol vászon 50 mintában, sima vászon minden szinben.

A finom mosó szövetekhez való legujabb csipke diszek.

Csipke és Mouslin függönyök

ugy méter számra, mint ablakokra beosztva, minden finomságban és nagyszerü minta választékban.

Használt függönyök tisztittatását

elvállaljuk rendesen 8 nap, ünnepek előtt 14 napi szállitási határidőre.

Nemkülönben felhivjuk a n. é. közönség becses figyelmét **legnagyobb szőnyegraktárunkra,** és pedig tutő-pamlag, ágyelé való és falszőnyegekre, ezzel kapcsolatban megemlitjük, hogy a legnagyobb választékban tartunk mindennemü **butor szöveteket,** ágy és asztalteritő készleteket, továbbá kocsi behuzat és felszereléshez szükséges gyapju- és czérna damast szövetek és mindennemü kocsisiuórok s kocsiszegőket.

Teljes választékban szolgálhatunk mindenféle viasz vásznakat. viasz padló parketet, asztalravaló szinezett viaszos velezeket, gumi vásznat, lepedőt stb.

A nagyérdemü közönség minél nagyobbmérvü szives pártfogását kérve vagyunk teljes tisztelettel

b) (104 5—8) **KUNZ JÓZSEF és TARSA.**
Bazár-épület.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a debreczeni takarékpénztár végrehajtatónak özvegy Sipos Mihályné elleni végrehajtási ügyében lefoglalt a debreczeni 2307. számu telekkönyvbe jegyzett 8000 frtra becsült nagyujutczai 1600 számu ház, 5 hold ondódi földje, az 1879 évi junius hó 14-ik napján délután 3 órakor mint első és 1879. évi julius hó 14-ik napján délután 3 órakor; mint második határidőben, a törvényszék árverési termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m:

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; melyen alul az első árveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenrészletben, és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1, 2 és 3 hónap alatt 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni. A feltételek többi része a törvényszéknél s végrehajtónál megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1879. évi ápril hó 22. napján.

Szögyényi. elnök. 131 1—3. **Bay.** aljegyző.

Vagyonbukott Dusóczki és Teszáry férfiszabó czég csődválasztmánya által a csődtömeghez leltározott összes nyári és egyéb ruhaszövetek, üzleti felszerelés s activ követelések **zárajánlat melletti** eladása elhatároztatván: felhivatnak a venni szándékozók, hogy zártajánlataikat akár az üzleti vagyonokra és activákra együttesen akár pedig külön külön a f. é. május hó 8-ik napjának d. u. 5 órájáig alulirt csődtömeggondnok, vagy pedig a csődválasztmány elnöke Simonffy István ügyvéd urhoz **250 frt bánatpénz** melléklésével nyujtsák be, addig is a szóbanforgó vagyonok tömeggondnok közbejöttével bármikor megtekinthetők.

Lőkös Gyula
tömeggondnok
(134. 1—3) (I. Teleki-utcza 2171. sz.)

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1879.